

107. Møde.

Fredag den 8. Maj Kl. 15³⁰.

Formanden: Med Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 219 af 1. Maj 1940, Lov Nr. 388 af 22. Juli 1940 og Lov Nr. 14 af 18. Januar 1941,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

De paa Dagsordenen opførte Sager kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinært Statstilskud til Kommunerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 829).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 1287) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 219 af 1. Maj 1940, Lov Nr. 388 af 22. Juli 1940 og Lov Nr. 14 af 18. Januar 1941.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1289).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (E. Thune Jacobsen):

Jeg har den Ære for det høje Ting at forelægge det af Folketinget vedtagne Forslag til Lov om Ændring, dels i Lov Nr. 219 af 1. Maj 1940 om skærpet Straf for visse Overtrædelser af Borgerlig Straffelov og om Ændring af Politilovgivningen, dels i de midlertidige Straffelovstillæg Nr. 388 af 22. Juli 1940, forlænget ved Lov Nr. 536 af 22. December 1941, og Nr. 14 af 18. Januar 1941.

Forslagets § 1, om Ændring i den førstnævnte Lov, tager Sigte paa at give Mulighed for ogsaa i Sager om Overtrædelse af Politivedtægternes Bestemmelser at kunne anvende de særlige processuelle Retsmidler, Beslaglæggelse, Ransagning, Anholdelse og Fængsling, som ikke uden særlig Bestemmelse herom kan anvendes uden for Statsadvokatsager.

Ved Loven af 1. Maj 1940 blev disse Retsmidler gjort anvendelige i Sager om Overtrædelse af de i Lovens § 2, Stk. 1, omhandlede af Justitsministeren, Politidirektøren og Politimestrene udstedte Bekendtgørelser til Sikring af den offentlige Orden, Fred og Sikkerhed, men ikke for Overtrædelse af Politivedtægternes Bestemmelser. I den forløbne Tid har det imidlertid vist sig, at en Del Tilfælde af Slagsmaal, Sammenstød o. lign., som under de nuværende Forhold maa anses for særlig strafværdige, er blevet straffet efter Politivedtægternes Bestemmelser om Beruselse og Gade- og Værtshusuorden, og det har i flere Tilfælde i saadanne Sager vist sig uheldigt, at de fornævnte særlige Retsmidler, derunder navnlig Fængsling, ikke har været anvendelige.

Ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, Nr. 1, foreslaas Straffen for Overtrædelse af Straffelovstillægget af 22. Juli 1940 skærpet. Efter den gældende Lov straffes den, der ved trykt Skrift eller paa anden Maade offentlig giver Meddelelser, der er egnede til at skade Landets Interesser i Forhold til Udlandet, med Fængsel indtil 1 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte eller Bøde. Da man under de nuværende Forhold maa lægge overordentlig megen Vægt paa, at denne Bestemmelse ikke overtrædes, og mener, at en væsentlig Skærpelse af Straffen i saa Henseende kan have gavnlig Virkning, foreslaar man, at Maksimumsstraffen fastsættes til Fængsel i 3 Aar i Stedet for som nu 1 Aar.

Jeg finder Anledning til udtrykkeligt at fremhæve, at den skærpede Straffebest-